

Anyák napján

Nagy volt a készülődés az erdei iskolában. Minden kisgyerek ajándékot szeretett volna adni az anyukájának. Bagoly tanító néni irányította a munkát.

Róka Regina gyönyörű madarat festett: egy étvágygerjesztően szép, piros kakast. A rókalány lompos farkát mártotta a festékbe, ez volt az ecsete. Bagoly tanító néni meg is dicsérte találékonyágáért.

Sün Sámuel gyümölcsöstálat készített agyagból. Hetek óta dolgozott rajta, hogy tökéletes legyen. Zöld színre festette, aztán kemencében keményre égette, hogy még tartósabb, még szebb legyen.

Szarka Szilvi éneket tanult. Zengett tőle az egész iskola, zengett belé az erdő. Rekedt hangján naphosszat gyakorolt, hogy csiszolja, tökéletesítse az anyák napi dalt.

Csak Őz Ödönnek nem jutott semmi jó az eszébe.

- Miért nem festesz neki egy szép képet? - kérdezte Róka Regina.

- Mert a patáim nagyon kemények, nem tudok velük ecsetet fogni.

- Én sem a kezemmel festem.

- De nekem a farkam is apró. Nem is látnám, mit maszátolok a papíron...

- Hát akkor készíts egy szép képet a lábad lenyomatával.

Egészen egyedi kép lehetne - ajánlotta Sün Sámuel.

- Köszönöm az ötletet, de azt hiszem, nem tetszene az édesanyámnak.

- Miért, minek örül az anyukád? - rikácsolta rekedt hangján Szarka Szilvi.

- Nem tudom! Nem tudom! Nem tudom! - tört ki a sírás szegény Ödönből.

Bagoly tanító néni gyöngéden megsimogatta Őz Ödön fejcskéjét.

- Majd eszedbe jut a döntő pillanatban! - vigasztalta.

De Őz Ödönnek nem jutott eszébe semmi. Egyre közeledett anyák napja, és a társai már mind elkészültek. Arany szalaggal átkötve vitte a képet Róka Regina. Zöld szeme csillogott az örömtől. Ezüstös dobozba tette a gyümölcsöstálat Sün Sámuel. Szuszogva igyekezett vele haza az édesanyjához. Szarka Szilvi kifényesítette ünnepélyes fekete-fehér ruháját, úgy készült a fellépésre, hogy elkápráztassa az anyukáját. Csak Őz Ödön ballagott bánatosan hazafelé az iskolából.

- Szegény anyukám! Minden kisgyerek visz valami szép ajándékot az anyukájának, csak én nem. Még mindig nem tudom, hogy minek örülne igazán - dühnyögte csak úgy, magának.

Eszre sem vette, hogy letért az erdei ösvényről. Bánatosan ballagott a forrás felé. Egyszer csak felfigyelt valamire. Virágillatot érzett az orrocskájá. Körülötte ott pompázott a tavaszi virágokkal borított erdő. Körös-körül nyíltak az édes kis gyöngyvirágok. Olyan finom illatuk volt, hogy még Őz Ödön is kibillentették búslakodó gondolataiból. Ahogy végignézett rajtuk, végre eszébe jutott a megoldás.

- Minek örül a legjobban az édesanyám? Hát a virágnak! Szedek neki egy szép csokor gyöngyvirágot, és azzal kedveskedem neki anyák napján.

Így is lett. Boldogan, repeső szívvel lépett be házacskájuk ajtaján az illatos virágokkal, és ezt kiáltotta:

- Sok boldogságot, édesanyám! Nagyon szeretlek! Anyukája meg sem tudott szólalni a gyönyörűségtől. Átölelte fiacskáját, és örömkönnyek szöktek a szemébe. Torkát elszorította a sírás és a boldogság. Sokáig így álltak. Egymást ölelve, boldog szeretetben. Mert a legszebb ajándék a szeretet.

Mézes Judit néni

Töltsetek le a telefonra egy QR kód alkalmazást, majd a kamerával olvassd be az itt található QR kódot, és indítsd el a mesehallgatást!

